

svoje, in se podata Slovanom sv. evangelije oznanjevat. Tudi v književnosti sta veliko koristila, ker je sv. Ciril iznašel za Slovane novo azbuko. Koliko je potem sv. Metodij kot knezovladika panonsko-moravski pretrpel; koliko opovir so mu Vihingovci stavili, pové določno zgodovina ne na čast še tedanjim Nemcem! Bogu večnemu je znano, bi li bili Slovani kristjani brez sv. Cirila in Metodija? Zatoraj je naša dolžnost nju v blagem spominu hraniti in častiti po mogočnosti vsako leto.

Da vidimo, kakó!

Naš sv. Oče Leon XIII. visoko častijo sv. brata Cirila in Metodija, in v njima spoštujejo nas Slovane. Komu je nezuana okrožnica: „Grande munus?“ Izlasti se je to pokazalo pri večih prilikah, a v najnovejšem času takrat, ko je v avdijenciji Slovane sv. Očetu predstavil knezovladika Strossmayer dne 14 aprila. Sv. Oče so pozdravili Slovane prav prisrčno in povdarjali, da moč na svetu ne pretrga ljubezni do celega Slovanstva. Ravno takrat so sv. Oče Slovane pod posebno varstvo sv. Cirila in Metodija postavili. To je čast za nas. Bodimo sv. Očetu za to hvaležni, ljubimo jih in se ravnajmo po njih idejah. In kakor so sv. Oče Leon XIII. postavili sv. Cirila in Metodija na altar, da se častita od vseh vernikov in narodov po cellem svetu, jednako je od naše strani dolžnost kot od Slovanov, ki sta bila naša apostola, da ju lepše, gorečnejše in sijajnejše častimo, ter se v njuno varstvo priporočamo.

Leta 1852 so nepozabljivi škof Slomšek, imenovan drugi apostol, ustanovili prekornostno družbo sv. Cirila in Metodija, a papež Pij IX. obdarili z odpustki. Bratje in sestre molijo vsak dan za one Slovane, ki niso v pravem ovčnjaku. Slovenci, prav obilno se vpisujte v to družbo, in molite za svoje po krvi brate. Moja prošnja do vas je tudi: da še enkrat prečitata sestavek Mariborskega kanonika preč. g. F. Kosarja, v Mohorjevih „Slov. Večernicah“ l. 1887 št. 81—93.

Druga je šolska družba sv. Cirila in Metodija. Odkar nesrečni „šulverein“ svoj nos vtikuje v premilo Slovenijo, je bila za nas potrebna kakor ribi voda. Zatoraj so to srečno izpeljali v beli Ljubljani ob času tisočnice smrti sv. Metodija. Sedaj ima ta družba mnogo podružnic po Sloveniji, ter dobrodejno upljiva na — slovensko nadepolno mladino. Vendar tudi ta še ni na svojem vrhuncu. Snujte na pripravnih krajih podružnice šolske družbe sv. Cirila in Metodija.

Kakó bi pa bilo, ako bi v čast našim apostolom pri sv. krstu dajali njuna imena? Bi ne bilo lepo Cirilek in Metodek ravno tako, kakor Franček in Tonček?

Pobožni kristjan, zlasti ljubivci slovan-

skih apostolov bi naj dali njima v čast sv. meše služiti, zlasti bi naj skrbeli za mogočno slovesnost v cerkvi, da se tem sijajnejše obhaja naš največji slovanski praznik!

Kaj pa zunajno?

Da pa tudi zunajno pokažemo čast našim apostoloma, storimo to-le: Zvonike okinčajmo z lepimi trobojnicami; sliši se naj mogočno gromenje topičev in milodoneče trijančenje. V predvečer se naj po celej premilej Sloveniji užgejo na primernih gričih veličastni kresovi, ki bodo tje gori kazali pot, kjer bivate plemeniti in silni duši sv. Cirila in Metodija. S skresovi bi tudi kazali izlasti ob slovensko-nemških mejah današnjim po sili Vihingovcem, da ljubimo največje in najblažnejše može. Slovenci — pripravljajmo se na to, ter naj ima vsak večji grič svojo lučico. Sv. brata Ciril in Metodij prosita za slovanski rod!

Dopisi.

Od sv. Jakoba v slov. gor. (Svečanost.) Na željo župljanov se nam č. g. župnik lepo podoba Matere božje Lurške priskrbeli. Njo smo dne 6. maja t. l. iz Slatenika, od meje naše župnije, v slovesni procesiji 250 venčanih deklet in mnogo drugih ljudi, med milim petjem, zvonjenjem in pokanjem možnarjev v cerkvo spremljali. Procesijo so vodili preč. g. Jož. Flek, dekan v Jarenini, potem so podobo blagoslovili, v pridigi pa so prikazen Matere božje v Lurdu in pomen naše podobe jasno razložili. Svečanost se je sklenila s slovesno večernico in zahvalnico. Zeleti je, da bi sedajnji častilci Matere božje za vselej stalni ostali! M. K.

Raznoterosti.

(Lurška Mati božja.) Pri sv. Vrbanu v slov. gor. so dobili lepo podobo Lurške Matere božje v župnijsko cerkev. Izdelal jo je g. L. Perko, podobar pri sv. Trojici v slov. gor. Daljši dopis prinese prihodnja številka.

(Zahvala.) V hudih dušnih stiskah se obrne dekle Mica L. pri C. z velikim zaupanjem k Naši ljubi Gospej presvetega srca in k malu ji je odleglo. S to zahvalo pa izpolni sedaj ona svojo obljubo.

(Za družbo vednega češččenja) so podarile naslednje župnije: Čadram 6 fl., sv. Stefan 6 fl., Ljutomer 100 fl., Vransko 15 fl., sv. Jurij na Ščavnici 12 fl., Podgorje 2 fl. 25 kr., Kozje 2 fl. 50 kr., Olimje 3 fl., Dobje 3 fl. 24 kr., Prevorje 5 fl., Buče 12 fl. 32 kr., sv. Peter v Savinjski dolini 17 fl. 50 kr., Polenšak 20 fl., sv. Vid na Planini 10 fl. 80 kr., Spodnja sv. Kungota 18 fl. 84 kr., sv. Tomaž pri Vel. nedelji 10 fl.

pravijo kako zahvalnico nemškima kričačema dr. Weitlofu in Ghonu. Doslej so to storile le tri občine a ravno nje imajo za to skoraj v vsacem listu, češ, da slov. občine na Koroškem ne marajo za slov. ljudske šole. — V Ljubljani se snuje novo politično društvo, „slov. društvo“. Namen mu je enak, kakor ga ima naše „slov. društvo“. — Društvo „Narodni dom“ ima v soboto, dne 23. junija izreden občni zbor, na redni občni zbor je prišlo premalo udov, znamenje velike malomarnosti. — „Soča“, slov. list, ki izhaja v Gorici, dosega poslednji čas rada sreča, da jo bere samo drž. pravdnik. Tudi zadnji številki je bila ta sreča. — Mestni zastop v Trstu ima sopet preveč denarja, kajti namerava dati gledališču podpore 25.000 gold. Potrata! — Nj. ces. visokosti, cesarjevič Rudolf in cesaričinja Stefanija sta bila v nedeljo, dne 10. junija v Zagrebu. Mesto ju je vzprejelo z velicim navdušenjem, večer je bila njima na čast razsvetljava. Iz Zagreba sta se peljala v Bosno, najprej v Banjaluko, od ondot pa dalje v Gradiško. V Hercegovino pojde samo cesarjevič, cesaričinja pa se vrne na ravnost v Laxenburg pri Dunaji. Prejšnji minister zunanjih zadev, grof Andrassy se letos ne vdeležuje delegacije ter se kuja, kar nima upanja, da pride sopet na vrh.

Vnanje države. Sv. Oče so imeli le preveč prav, kedar so se pritoževali zoper novo kazensko postavo ital. vlade. Iz cele obravnave v drž. zboru o njej se lahko prepriča vsak, kdor le hoče, da je ta postava v prvi vrsti zoper katol. duhovništvo, ena veriga več na roke katol. cerkve. — V Bologni vrši se 800letnica vseučilišča z veliko slavnostjo, navzoča sta tudi kralj in kraljica. Veselje pa je dijaško, torej prav živahno, več pomena pa menimo, da ta slovesnost nima. — Na Francoskem biva sedaj že drugo leto posebno društvo, ki se vojskuje zoper brezbožtvo. To je žalostno, da je ondi to društvo resna potreba. — Zoper generala Boulangerja ruje sedaj tudi freimaurerstvo, znamenje, da mož ni — freimaurer. — V Brüsselji je velika razstava, kralj jo je odprl ter si je posebno reči, ki so iz Avstrije na razstavi, ogledal. Pravi se, da jih je tako hvalil. — Na nemški meji v Alzaciji je nova rabuka, ker je kaci 20 nemških vojakov bilo stopilo na francoska tla, a niso se jim vdrla. To je res sreča! — Nemški minister notranjih zadev, pl. Puttkamer, je odstopil in sedaj raste liberalcem, tudi našim, greben, češ, da je nemški cesar liberalcec ter ne mara več za sedanjo, nekam že precej konservativno vlado. — Z Rusijo živi poslej Nemčija v prijazniših razmerah, nada se pač, da Rusija ne priskoči Francozom, ako pride do vojske. Verjetno. — Ruski general, Gurko, ogleduje si vojaške naprave ob avstrijskih in nemških mejah. Čemu ravno sedaj?

— Turčija ima strah, da zasede Rusija Erzerum, ako ji ne izplača kmalu vojne odškodnine. To bi torej ona rada, ali nima že dolgo v drž. blagajnicah druga, kakor temo. Sedaj išče sicer na posodo denarja, toda nihče se je prav ne usmili. — Princ Koburški ima sedaj svoj križ z ministri, najrajši bi dal vsem slovo a ne zna, bodo-li drugi bolji, taki, da se lahko zanese na-nje. — Srbija žaluje za svojo kraljico, ker ta ne mara priti nazaj v Beligrad. Bolje pa se godi liberalni in radikalni stranki, kajti prišli ste do izpoznanja, da „sloga jači, nesloga tlači“. — Črna gora trdi, da ona ni kriva, če so razbojniki vdrli v Hercegovino. Nam se dozdeva, da ji sme človek v tem verjeti. — V Afriki, v okraji Constantine imajo hudo nadlogo — kobilice. Le-te so vdrlle v deželo zdržema 10 km. na dolgo in 30 km. na široko. Nesnaga požre vse, kar ji pride pod zobe. — Sultan v Zanzibaru ni posebno lepo vzprejel pisma ital. kralja in to je uzrok, da tirja ital. vlada od njega zadoščenja. No mož bode ji brž ko ne ustregel, da si ni prijatelj ital. pohlepu.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Preimeniten den — celo življenje ga ne pomnim — je bil 12. april za avstrijske romarje. Ko namreč sv. oče zvedó, da so avstrijski romarji že vsi došli, so takoj na drugi dan za nas sv. mešo v cerkvi sv. Petra napovedali. To pa je celo posebna milost, katero so nam sv. oče skazali, to je izvanredno odlikovanje, na katero smo avstrijski romarji po pravici ponosni. Odkar so namreč Leon XIII. leta 1878 bili za papeža kronani, niso več služili sv. meše na grobu sv. Petra, kakor letos na novega leta den, ko so obhajali zlato svojo sv. mešo in zdaj tretjokrat dne 12. aprila za avstrijske in francoske romarje.

Ker je laška vlada apostolski stolici dedščino sv. Petra vzela ter Rim osnovala za poglavitno mesto zedinjene Italije, žaluje zdaj preblagi starček Leon XIII. v svoji hiši, kakor jetnik v temnici, časih pa tudi na glas vpije, da po celem svetu slišijo njegovo besedo, ter odločno ugovarja zoper nasilstvo in svojo pravico nazaj terjati. Romarji smo se v Rimu do dobrega prepričali, da je takov položaj za sv. očeta neznošen, in da več dolgo trpeti ne more. Laška vlada, pri kateri framazoni zvonec nosijo, je s tem jako zavozila, in še zmiraj ribi okoli skale sv. Petra, če bi mogla še kaj papeževih pravic vloviti. Toda na enkrat bode njen čolnič tresnil ob skalo ter se zdrobil, in drzni veslarji bodo vodo pili. Bog daj, da bi se to zgodilo

samo na kvar framazonskih glavačev in kričačev, pa ne na kvar sicer vernega laškega ljudstva.

Ko se zjutraj prebudim, preišlujem prelepo in jako tolažljivo sanjo, katero sem sanjal, in dobre misli so hitelo vstajati v moji duši. Juterne vesele misli so kakor zvezde, ki še svetijo na juternem nebu, kedar že okna odpiramo.

Sv. meša je bila na deveto uro napovedana. Ko spijemo slabo kavo in se napijemo še slabše vode, takoj stopiva dva rojaka na ličen koleselj, in drdrava — že moram reči, da nekoliko ponosno — proti Vatikanu in proti cerkvi sv. Petra. Pa to ni šlo tako naglo, kakor si vi mislite. Na koncu vsake ulice smo namreč stali, ker so nam številni vozovi, ki so prihajali iz drugih ulic, pot zapirali. Vendar moram tukaj mestnim redarjem dati čast in izreči zahvalo, da so odločno, sicer pa mirno, skrbeli za to, da se ni nikomur krivica godila, in da se ni pripetila nobena nesreča. V teku dveh ur je gotovo dve tisoč kočij postalo na velikem trgu pred cerkvo sv. Petra.

Navadna cerkvena vrata so bila danes zaklenjena. Morali smo po postranskih hodnikih iti v cerkev, in le tisti so smeli vstopiti, ki so se s posebnimi listki izkazali, da so avstrijski romarji. Tukaj se moram obtožiti, da se zdaj za tako sv. kraj, kakor je cerkev sv. Petra, skorej nismo spodobno obnašali. Vsak je vedel toliko povedati ter imel toliko prašati, da smo komaj zgotovili, dasiravno smo celo uro na sv. mešo čakali. Moliti brž nikogar nisem videl.

Med tem časom sem se seznanil z imenitnim Srbom, blagim starčkom. Gospodin, ste-li vi Srb? ga vprašam. „Sem“. Ali ste katoličan? „Hvala Bogu, sem“. „O Bože moj, Bože moj! da bi vendar narod moj prišel sem na skalo sv. Petra, ne bil bi več neveren, ampak veren“. In debela solza, kakor vinska jagoda se je vtrnila v njegovem očesu in se skrila v njegovem krilu. Govoril sem tudi z dvema rusinskima kmetoma, ki sta ruska podložnika, in sem se prepričal, da nobeno slovansko narečje Slovincu ni tako razumljivo, kakor rusinsko.

Na severni strani cerkve je kapela božjega Telesa, v katero držijo vrata iz papeževe palače. Od teh vrat do sred cerkve, in odtod do groba sv. Petra je bila pot, po kateri so imeli sv. Očeta nositi, zagrajena, in kraj zagraje je stala gosta častna straža, sami fino in pisano oblečeni vojaki. Ob desetih nastane šum: vseh oči so proti omenjeni kapelici obrnjene, vsi se na prste spenjajo. H krati strežniki odprejo vrata ter razgrnejo zagrinjala, a papeževi pevci pa zapojejo prekrasno pesen. Peli so sami fantiči od 10 do 15 let stari, katerih vsak deset slovenskih deklet premaga s svojim glasom.

(Dalje prih.)

Smešnica 24. „Kako je to“, vpraša mesar peka, „povejte mi, sosed, kako je to, da je pri vas hlebček vselej manjši, kakor pri drugih?“ „No“, odgovori pek, „to vam povem pa že celo lahko. Drugi peki pač deajo več testa v hleb, kakor se izgodi pri meni.“

Razne stvari.

(Vojaške vaje.) Jeseni, meseca septembra, bodo velike vojaške vaje v Savinjski dolini in pride tudi Nj. veličanstvo, svitli cesar vsled njih v Celje. S svitlim cesarjem pride tudi cesarjevič Rudolf, nadvojvoda Albrecht in Viljelm, vojakov pa se vdeleži vaj kacic 30.000.

(Priznanje.) Vlč. g. dr. Ivan Križanič, stolni korar v Mariboru, je poklonil svojo zgodovino sv. kat. cerkve „Njih svetosti, papežu Leonu XIII. ter je prejel od sv. Očeta lepo pismo v priznanje in pa papežev blagoslov. Slov. knjig bode še brž malo v knjižnici sv. Očeta.

(Slov. društvo.) Vsled zadnje volitve je odbor „slov. društva“ v Mariboru ta-le: Predsednik č. g. dr. Lav. Gregorec, namestnik č. g. dr. J. Mlakar, tajnik g. dr. Iv. Dečko in blagajnik g. Fr. Divjak ter odborniki gg.: dr. Fr. Radaj, M. Vošnjak, dr. Jos. Sernee, dr. Rudolf, Jos. Rapoc, P. Šunko in Fr. Mlakar.

(Plače.) Uradniki, ki so v službi v avstrijski skupini našega cesarstva, dobodo na leto vkup nič manj, kakor 41.600.000 gld. plače. Vpokojnino pa dobiva 18.000 uradnih oseb, v celem 15 milijonov gold. Sedaj pač znamo, kam pojde denar.

(Volilni shodi.) Odbor „slov. društva“ v Mariboru je sklenil, da še priredi to poletje volilne shode pri sv. Juriji v slov. gor. v Konjicah, v Gornjem gradu in v Kozjem. Mož teh in drugih krajev, kjer bi radi imeli volilni shod, pa je opravilo, da sl. odboru naznanijo, kedaj bi kazalo, da se priredi pri njih tak shod.

(Osepnice.) V Velenji in tudi bojda v Šoštanji so se prikazale osepnice. V prvem trgu so že šolo zaprli in po Šoštanji gre govorica, da so jih tje prinesli turnarji iz Celja.

(Zlata poroka.) V ponedeljek, dne 28. maja je bila v Jarenini zlata poroka viničarja Franca Avdič in njegove žene Ivane. Mož šteje 70, žena pa 79 let.

(Umor otroka.) V Semrijah na nemškem Štajarji se je prigodilo te dni strahovito dejanje. Troje otrok je iskalo v gozdu sračjih gnjezd, v tem pa se jim pridruži tuj, gosposk človek. Kmalu pregovori dečka, kacic 8 let, da gre z njim globlje v gozd, češ, da mu ondi pokaže sračjih gnjezd, kolikor jih hoče. Deček uboga, toda ni ga bilo več iz gozda. Drugo jutro ga najdejo — mrtvega. Trebuh je bil razparan in nekaj drobja mu je viselo iz njega.

pravijo kako zahvalnico nemškima kričačema dr. Weitlofu in Ghonu. Doslej so to storile le tri občine a ravno nje imajo za to skoraj v vsacem listu, češ, da slov. občine na Koroškem ne marajo za slov. ljudske šole. — V Ljubljani se snuje novo politično društvo, „slov. društvo“. Namen mu je enak, kakor ga ima naše „slov. društvo“. — Društvo „Narodni dom“ ima v soboto, dne 23. junija izreden občni zbor, na redni občni zbor je prišlo premalo udov, znamenje velike malomarnosti. — „Soča“, slov. list, ki izhaja v Gorici, dosega poslednji čas rada sreča, da jo bere samo drž. pravdnik. Tudi zadnji številki je bila ta sreča. — Mestni zastop v Trstu ima sopet preveč denarja, kajti namerava dati gledališču podpore 25.000 gold. Potrata! — Nj. ces. visokosti, cesarjevič Rudolf in cesaričinja Stefanija sta bila v nedeljo, dne 10. junija v Zagrebu. Mesto ju je vzprejelo z velicim navdušenjem, večer je bila njima na čast razsvetljava. Iz Zagreba sta se peljala v Bosno, najprej v Banjaluko, od ondot pa dalje v Gradiško. V Hercegovino pojde samo cesarjevič, cesaričinja pa se vrne na ravnost v Laxenburg pri Dunaji. Prejšnji minister zunanjih zadev, grof Andrassy se letos ne vdeležuje delegacije ter se kuja, kar nima upanja, da pride sopet na vrh.

Vnanje države. Sv. Oče so imeli le preveč prav, kedar so se pritoževali zoper novo kazensko postavo ital. vlade. Iz cele obravnave v drž. zboru o njej se lahko prepriča vsak, kdor le hoče, da je ta postava v prvi vrsti zoper katol. duhovništvo, ena veriga več na roke katol. cerkve. — V Bologni vrši se 800letnica vseučilišča z veliko slavnostjo, navzoča sta tudi kralj in kraljica. Veselje pa je dijaško, torej prav živahno, več pomena pa menimo, da ta slovesnost nima. — Na Francoskem biva sedaj že drugo leto posebno društvo, ki se vojskuje zoper brezbožtvo. To je žalostno, da je ondi to društvo resna potreba. — Zoper generala Boulangerja ruje sedaj tudi freimaurerstvo, znamenje, da mož ni — freimaurer. — V Brüsselju je velika razstava, kralj jo je odprl ter si je posebno reči, ki so iz Avstrije na razstavi, ogledal. Pravi se, da jih je tako hvalil. — Na nemški meji v Alzaciji je nova rabuka, ker je kaci 20 nemških vojakov bilo stopilo na francoska tla, a niso se jim vdrla. To je res sreča! — Nemški minister notranjih zadev, pl. Puttkamer, je odstopil in sedaj raste liberalcem, tudi našim, greben, češ, da je nemški cesar liberalcec ter ne mara več za sedanjo, nekam že precej konservativno vlado. — Z Rusijo živi poslej Nemčija v prijazniših razmerah, nada se pač, da Rusija ne priskoči Francozom, ako pride do vojske. Verjetno. — Ruski general, Gurko, ogleduje si vojaške naprave ob avstrijskih in nemških mejah. Čemu ravno sedaj?

— Turčija ima strah, da zasede Rusija Erzerum, ako ji ne izplača kmalu vojne odškodnine. To bi torej ona rada, ali nima že dolgo v drž. blagajnicah druga, kakor temo. Sedaj išče sicer na posodo denarja, toda nihče se je prav ne usmili. — Princ Koburški ima sedaj svoj križ z ministri, najrajši bi dal vsem slovo a ne zna, bodo-li drugi bolji, taki, da se lahko zanese na-nje. — Srbija žaluje za svojo kraljico, ker ta ne mara priti nazaj v Beligrad. Bolje pa se godi liberalni in radikalni stranki, kajti prišli ste do izpoznanja, da „sloga jači, nesloga tlači“. — Črna gora trdi, da ona ni kriva, če so razbojniki vdrli v Hercegovino. Nam se dozdeva, da ji sme človek v tem verjeti. — V Afriki, v okraji Constantine imajo hudo nadlogo — kobilice. Le-te so vdrlle v deželo zdržema 10 km. na dolgo in 30 km. na široko. Nesnaga požre vse, kar ji pride pod zobe. — Sultan v Zanzibaru ni posebno lepo vzprejel pisma ital. kralja in to je uzrok, da tirja ital. vlada od njega zadoščenja. No mož bode ji brž ko ne ustregel, da si ni prijatelj ital. pohlepu.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Preimeniten den — celo življenje ga ne pomnim — je bil 12. april za avstrijske romarje. Ko namreč sv. oče zvedó, da so avstrijski romarji že vsi došli, so takoj na drugi dan za nas sv. mešo v cerkvi sv. Petra napovedali. To pa je celo posebna milost, katero so nam sv. oče skazali, to je izvanredno odlikovanje, na katero smo avstrijski romarji po pravici ponosni. Odkar so namreč Leon XIII. leta 1878 bili za papeža kronani, niso več služili sv. meše na grobu sv. Petra, kakor letos na novega leta den, ko so obhajali zlato svojo sv. mešo in zdaj tretjokrat dne 12. aprila za avstrijske in francoske romarje.

Ker je laška vlada apostolski stolici dedščino sv. Petra vzela ter Rim osnovala za poglavitno mesto zedinjene Italije, žaluje zdaj preblagi starček Leon XIII. v svoji hiši, kakor jetnik v temnici, časih pa tudi na glas vpije, da po celem svetu slišijo njegovo besedo, ter odločno ugovarja zoper nasilstvo in svojo pravico nazaj terjati. Romarji smo se v Rimu do dobrega prepričali, da je takov položaj za sv. očeta neznošen, in da več dolgo trpeti ne more. Laška vlada, pri kateri framazoni zvonec nosijo, je s tem jako zavozila, in še zmiraj ribi okoli skale sv. Petra, če bi mogla še kaj papeževih pravic vloviti. Toda na enkrat bode njen čolnič tresnil ob skalo ter se zdrobil, in drzni veslarji bodo vodo pili. Bog daj, da bi se to zgodilo